

SIHI POOLLE

Nr. 4

1925.

E 32.13

P29636

Sõnad ja Rõõd

N:o 4.

Aprill. 1925.

6. aastar

Ma tein, et mu
Lunastaja elab.
Hiob 19:25.

Tuleb õõ - mi paneb unustama hingesalu, kui-
vatab pisarad. Kuidas meelitad sa õõvairus
sukumisele tormi, mida esile kutsunud kibedad
elustööed. -

Juba koidab hommik; Rüll varane värvioht-
rus, lindude terituslaul ja saledate puude
vaikne, salapärase kõne tunnistab täielisest koos-
kõias looduses, kuid inimhing jäänud üksit-
claseks, üksijaks. . .

Issanda su. masid nad, Tema, kellelt loodi-
ti saada elust jaanust pinavale hingele. Kas
Tema si a suutnud teetada särkejat!? Kas olid
neca - ba. d ettekujutused, lootusea petlikud,

mis ei ole meile ta mitme-aastasest õpetusest!?

Maria Magdaleena jõuab hauda. Kuidas valdab teda lein, sest tähtumatu viimanegi soov — saada Jeesuse ihu. Teda pole seal!

Miks sa elavat surnute seast otsid, milliks kõik kahtlused, lein, tuleta meelde Ta sõnu — elusõnu! —

Rõhutatud meeleolus ei tunne naine oma õnnistegijat. Ometigi näeb Issand seda otsimist ja kahtlust, Ta tunneb kõik, taabki milliks naine nii vara kalmul. Tal sügav kaastunne inimestele — nõdrauslikele, kes pole veel omandanud Ta sõnad teinud.

Õlletõnu Issand on nii lähedal ja sügavalt teinud Teda, kui surnut, kellega ühes mattunud heledamad lootused.

Kuhu on nad mu Issanda pannud!?

Miks on otsija pea nii sügavalt rinnal, miks vaatab ta vaid tühja hauda ja kaebab, kuidas loeks ta läheneja silmist armastust, mida varemaltki tundnud, mille sõnatut kõnet mõistnud — tunneks oma Issandat...

Maria! — selles sõnas peitub soojus, jumalik armastus, nii võib hüüda ainult see, kes ennast ohverdanud inimõnna pattude eest. Kahtleja nägu omandab õnneliku ilme, ta näeb valgust — Issandat...

Hiid tean, et mu dünastaja elab. ~

— 5 —

1. aprillil lahkus muilt mee armas
õde Juuli Antrep. 32 aastat vältas Ta maas-
pealne elu, elu - mis võitlus- ja ka võidu-
rikas...

Üheteist aasta eest läks Ta Venemaale,
kus Ta Moskvas halastajasõdeole instituuti
astus. Seal alal enta 10 aastat töötanud.
5 - Venemaal ilma sõja ajal, nälja aast-
tail, seal ajal põdes Ta raskest soogatõbe,
mis teda kauaks veedi külge köitis. Oli
juba otsas artide lootus, kuid Ta ei või-
nud surra, sest Kangel kodys palus usk-
lik ema oma lapse hinge eest.

1920 aastal jaanuaris Eesti tülles olid
Tal omad plaanid, käis Ta oma turada.

Mõned kuid möödusid. Ta sai kutse
nelipühiks alliaants-konverentsile. Seal pui-
tus Ta feesusega Korke ja otsustas end
Temale täielikult, ema elit pari ta alta-
rile. Vansti peale seda tabes teda raske
kopsuhaigus, - kuid Ta tõi poleud süu-
nel lõpetatud. Iga päev puutus Ta kor-

See lähendatult haigetega ja nende valis-
tois ta pääsõnades. Tõttada.

Nii mitmele rahutule hingele võis ta usti
juurde teid näidata, sest elas ise siht
võrrele pandud elu oma Issandaga.

See kannatades raske haiguse all os-
kas ta oma troostida kurbi. Seal tuli
sunn. Näib meile ehk, et liig vara, kuid
ta päästja tundis teda, leidis ta val-
mis olevat ja võis ta õnda juurde...
K. V.

Lahkumise õde soovil peeti matusematlus 5. IV. Pühingu
ruumes. Juba laupäeva õhtul toodi õde pika leina-
jaterongi saatel viimast Rõnda armsasse ruumi. Kus möö-
dunud tal nii mitmed õnnistussõnad tundid.

Pühapäeva 1/3 ajaks loquus leinajaid ja vaistes
leinas möödusid tundid, mil peeti õde viimseid ter-
vitusi; laulis Roor; süis kasti ta välja — Rahumäele,
Ruhu sängitati ta maine põim pühasele.

Mark. 14:19.

"Minaks see olen, kes ära Sind annab"
"Küsisid jüngrid Jeesuse käest, ...
"Minaks?" ... "Kas minaks?" nii küsima peab
...iegi tihti enda käest.

Valu kui palju Jeesusel teinud, -
sellest küll räägivad mitmed teod,
sest et me ääretut armu ei tunnud, -
panime naeruks Tema nõu.

Meil ju ununud olid Ta haavad -
sarnuti kohutad ristisurm...
Meile maailm oli lõõnud haavad, -
ununud oli siis Jeesu arm...

Mina'ks see olen?! - nü rüüsigem täna, -
pöörakem ümber seniselt teelt...
Teadkem, et Tema arm igavest restab, -
kadunud lammas otsib Ta veel.

Argem siis ilalgi Teda ära andkem, -
sest meid siis ootaks Jumolase paik...
Õndid vaid teurert Temale andkem, -
suur on siis me taevane paik.

-lg-

Varemeid.

Taeras oli pilves. Ei aimusti tähte. Hava ilmus kuu lõhvikaristatud pilvede vahelt. Valitses looduses surmaraius.

Kuu kahtatanud valgus langes merekaldal seisvale varemeile. Tumedalt tõusid kõdunenud kivirindad kuu abi paludes pilvede poole. Tüdne tühjus haigutas arnaavaustest.

Purunenud oli uhke, jõuline ehitus - vaikinud võõmu-, valuhüüded selles...

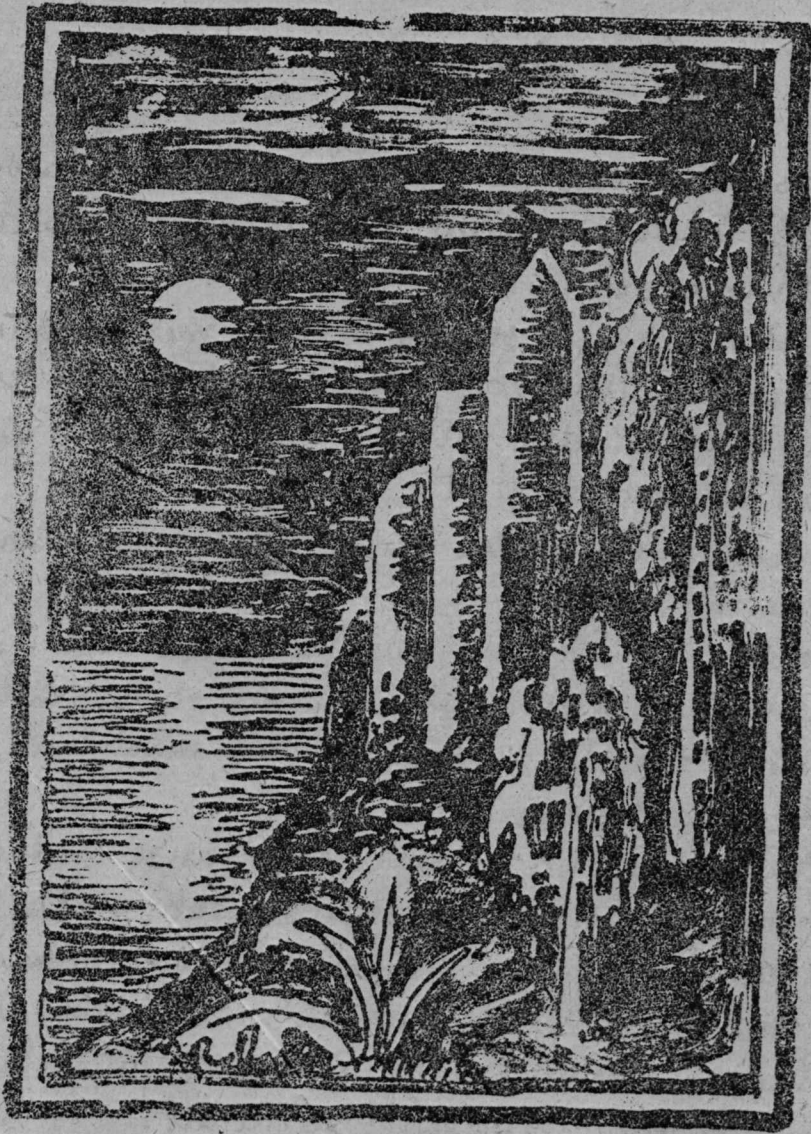
Kaugelt kostis tüdne õõrulli rüa. Rahulik ootäli, tammalt seisus metsa rajasid vastu sellele.

Ritoniliste tüva lõõridega läheneb must lind. Hääl-
tult laskus ta varemeile...

Ent Ruulataades nagu kostis läbi laine ja südaant-
lõhestar nutt - troostita, pisaraita. Nut, misda mitata-
se lootuseta kinas - purunenud igatsuste varemeil....

Nagu veel kind heljus varemete kohal ilus, kindel ehitus täis elu, võõmu. Nagu rajasid jälle alla jõulised hõiskled vastu sinavalt süväljalt.

Kuid siis tõuseb torm. Vihaselt tormavad kõrgealained vastu kallast rümases vihas kõrgele paisates valget vahtu. Kaeblikult viates painutavad

kõrged puud omi latou.

Värsin läib läbi kindlast ehitusest. Pisarad, mis lan-
gevad põlvedest vahetpidamata, sulatavad kind.

Torni hulumine sumbutab rõõmuhiüded.

Varemeiks langenud ilus, kindel ehitus - rustunud
elu, vaikunud hääled...

Pilvede taha peitised and kuu. Rahvatunud valgus
varemeil radus. Kuid ei vaikunud kaebhäääl...

Benita Volmer

On hele, väga hele väljas. Päike ju sulatanud,
kuivatanud varjud. Tema heitleb... Kes julgeb
välja minna, langeb paratamatult ta kaish-
tuste osaliseks. Tööd on tal küll, et üles raputada
majajaid, kangeis, võidunnis soonis vere Rihama pan-
na. Toim tantsil ta künne minusika saatel. Palju tööd...
-Kuid sääl on majakene, kuhu päike rõõgi pingutustele
vaatamata pole ligi saanud. Paksud esrüüded aken-
del varjavad tee.

-Sääl pole tal sõpru. Sääl istub hing, kes tahab ol-
la ise enda päikeses, ise sütitada elu oma ümber
Ta istub nüüd oma loomingu es. Vaatab, kuu-
latab, mõtleb ja kirjutab.

On juba kuid pikki väldanud too töö. Jooned selgu-
vad kruiskavaist tunde, tahtmerest; kristaliseeruvad lu-
jud, raske oli kaita neid sõnadesse; kui aheldet ~~oleksid~~
on nad. — Lamp laual põleb veel, raamatud, vihud,
paberid segi paisatud ta ümber. Raastunnetärata-
vat hõõgub igast esemest poeedi ümbruses. Seintelt hõõg-
punaseilt tilgub kuu veid, millest vaatavad poeedi sän-
gi kohal juhän liivi melankoolsed silmad; lagi haudub
hülle, sumedaid mõtteid. Säng valendab, on ootel — kuu
asjata rist ootanud õõ otsa liikumatult, tõsiselt seisab ra-
matukapp lugematuks päade mõtete rajajana; sääl
kuldkiivas Goethe ja Schiller ja nende naabruses Nietzsche
ja Strindberg — nii nauus nad. Kuis sobivad nende mõt-
ted, millist järjekorda? ...

Poet mõtleb. Ta vihu korral laual on hanguinud leem,
lihalõideki teisel taldrerul vaataks kuu vihaga poeedi
tööd. Raste taretanud. Klaasis — kuu poleks midagi, ta
näib seinte vrest värvitud.

Poet vijutab jälle. Kabinat suureb sulg üle paberi;
jälle tolks musta Rastepoti ja Kruuline jälg kannab
sule edasi. Kas too jälg? ... või käsi. — Nii Rondi-
ne, soonis sinistes, mis päjatud narmendarate käiste-
ga. Teine käsi hoiab pääd, too on nii raske, et alla Rue-
kumas, juukseolguol sorakil ettepoole, neilgi oma üles-
anne; ülesanne tõlgendada Rängel otsesisel, mis joo-
mit juba risti ja põigiti. — Nii sinendar vaagu silme

all, sügas murede, hingepiinade sina... Poet mõt-
jälle. Vairib sulg, näviliselt väriseb käsi.
ilmelaod tõmmatakse üles ja närid, tursud, va-
line igatsus nool heidetakse silmist, Rüstur hal-
st. Määratamatusse Raugusesse tormab ta - oma ju-
rola järele risendas... Poet vaatab nüüd - ta
aeb, katted langvad. Ta näeb oma Loojat -
uid näeb lõhet üle pääs-matut. Ta tunneb end
uruna dissonantsina... Oo nüüd aimab ta, miks
urima pidi end Jumala soeg...

Midagi puruneb, midagi ruiset ruiset, midu-
... See äbamatu ja kõigest jõustihaldatu, mis
ta taga ajanud pikki aastaid juba, mida
is lõpmatuses, igavikust - see nii lähed. I nüüd.
Poet kuulab helisid sealt poolt Kaldaid, sest on
arunenud nood...

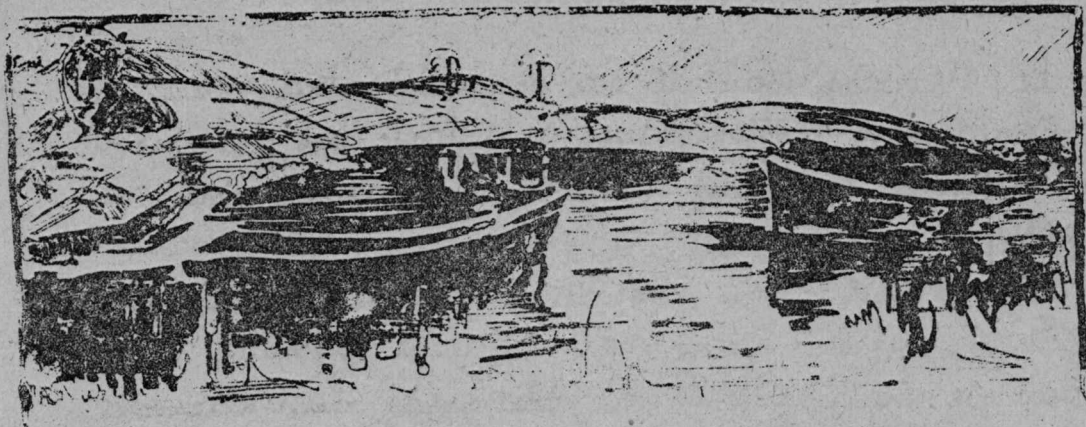
Poet ruttab välja. "Heureka!" hõiskab ta säike-
le vastu, ilmale, Roogu loodusele. Täie söömuu-
insub endasse nut ilma, ruttab vastu päikesle
-õhmunult vaatasid esemu soedi ümbrus.
Nis see on?!

asemele oli juba igapäevale ette ära määratud kodus, kus
du sõna tõsisel mõttes. Nagu oma laste eest, nii hoolit-
sesid sealsed usklikud võõraste eest, andes oma kõi-
ge paremat.

Lõuna Rell 12 on Koonduspunkt jälle juba tun-
tud S.R., mille juhataja v. G. Raabe viimase saa-
tel viiakse meid, siit linna vaatama. Lühikese aja-
restel ei jõua küll kõike tajuda, süüski terakarad sil-
ma suuremad majad, laiemad tänavad j.n.e. Plusad
kõi mitte on suhteline.

Mustapradeklubis, õhtul 1/3 ühine läti-saksa-tervitus-
koosolek. Esimest korda sisseastuja leiab end siin ärit-
selt kuskaja atmosfääris. Seinal ripuvad pildid ju-
hivad tahtmata mõtted aegadesse, kus elasiid rüütlid.
Pea rüüvarad kõra orkestri helid, nendega ühinevad tu-
handeid inimhääled ja vägev kohinaga valgub laul
läbi saali. Kuidetakse jumalat.

Kõige pealt tervitab kõiki Küllalisi, kui oma
juhataja, lätlane R. Batse, Saksa k. nimega
G. Raabe. Laulab saksa meesrõõmu. Peale selle
võtavad sõna terve rida pastoreid: Fr. Blecher - Ber-
lünist, E. Saarn - Genfist, Otto - Poolast ja Kan-
nebaum - Gestist. Kõik väljendarvad kaasa too-
dud soojemaid soove. Kuid mitte ükski pastori-
test ei koosnenud Kongressi kõnelejakond. Ei,
oli teisigi saadikuid. Solimaalt - J. Kelly,

Soomest-Ahila, Leedumaalt - Pods, Tallinnast - K.L. Narley. Vahepeal laulab Eesti Koor ning järgneb tervituste andmine üksikute Riia organisats. esitajalt ja provintslinnude Cõ ühinguilt. Lõpuks tõuseb jälle ühine laul Isa poole, palutakse Teda Roni. rõõvaks. - Argo on hitine. Rahvas kügub välja, kus õo sumedus juba tiibu laotab. Koidab. Vairne pühapäeva hommik. Loodus nagu harmoneeriks siselinimisega, kuhu maandunud rahu.

Mustapeadeklubi heelab jälle inimesi. Koosolek algab töötusega: „Ma tahan vaimu anda“ Pastor Otte juhhib pilgul Jumala ausse, mis antud inimlaps-tele juba sünni maa peal. Oleneb meist, kas seda haardime või ei. Laulab Eesti Koor ja lauleb siis saalis, et minna Riikusse röömistama teisi. Järgnes üks tuumakamaist konserentsi kõnedest, K.L.M. 2. Timot.

2. 9. 22.

Saalis on sügas vaikus. Hingerinni pidades vaeb
järs iseenmast. Olen ma veel maine riist,
nimene, kes ilma armastab ja ühingu elu kristli-
kus flirdiks muudab? Või olen ma Kõla Kõl-
URE, inimene, keda iga tuul oma meodi hää-
le seab, või jälle puu riist, nii ilus ja laisk, kuid
asutamiseks kõlbmata.

Õdasi rõõgib kõneleja hõberüüstast. Kõbe saadak-
e sügasusest ja põletatakse ahjudes. Need on inime-
ed, kes iseenestest enam ühtigi ei pea. Vainused-ra-
alised. Nendes ei ole enam püüdnud kristlik-
ust, vaid püha tõsidus.

Ja Kuldriistad on täielikult äraantud inime-
d. Kuld otsib jumal sügasustest, elurõõrust, jõge-
ja ojade põhjast, kus uhivad maailma lained.
Lui leiamine endid kes korme, laineid, kes põleta-
k kõnelüra, siis teadmise, et jumal tahab meist
eld riistu endale teha. Lassem vaid! —

Lühidalt lerdab samu mõtteid ka õpetaja ka-
baum; hiiudes lööki veel lööd õigele allikale ret-
tima.

Paremate Rosatsustega hinges lahutatakse koost.
Pärast lõunat kell 3, saaksadalne koosolek Si-
sti ruumis. Ruumis on saal teetab just mitte
sedasile sambaile. Hirmused roheliste vannicu-
ga ümber põimitud. Veel on omapäraselt
ühinistuseks tantsitud C.E. lipudesi. Juba va-

arvult on istekohtad võetud. Lastes rännata pikku
aega nende inimprade leiad nii palju hõbepäid ja
noori nagu paisatud mui serika.

Algarad, kõned — seamoto: „tõmbejõud nooruse
ühingus.“ Kaupmees Hchenbach tõendab paljude pu
likohtadega, et esimeseks ja peatõmbejõuks on Ju
mala sõna ja, kuhu pearsime minema, sest
sul on igavese elu sõnad. Oleme kindlalt tulnud, ha
kanud. Käima etteel, siis on hädatarvilik tõuse
jõud pälve. Sellest kõneleb õp. Kokamägi. HSKO
kavatsust, pälve reisimine seal tõust — Pühast
vaimust. — mis meid hoiab ja tugevast te
annab väga selge pildi K. L. Marley Esere. 37. i
oi. Org täis. Koolnõulud saab elavast, kuid sel
kõrgelt, eeltingimused: prohvet astus alla — aland
se orgu ja seda kõrgemat kingitust võtusse
vastulainult põlvedel. Oo, ilm vajab põlvitaja
eustlast!

Õp. Tannebaum soovib jutlustada orgu õi
aeg eel mitte.

Aeg lendab. Rutatakse suurde Gildi, kus
 $\frac{1}{2}$ õhtul Rutse Roosole on. Süngi on saal chi
tud igaväniliste lipurestega. Ta mahutab um
bes 3-4. tuhat inimest. Roosole algab üld
lauluga: „õitsev noorus.“ Samuti toonitavad
kõik kõnelejad noorust, tema hädasõhte ja
õnne, mis leida Jeesuses. Saega lõppes kon

verentisi esimene päev. - ösm. hom. R. $\frac{1}{10}$ - $\frac{1}{11}$. palpe-
tunni-taoline koosolek tundud mustapeadeklubis Sõtt-
lane Kelly maalib fessust kui sõpra foh 15:16 - mi-
na olen teid ära valitsenud ja teie olete minu
SÕBRAD, kui teete, mis mina teile käsin.

Kell 11-1. sealsamas Cõ juhatajate ühine nõupida-
mine. Järgmine konverents otsustati pidada Tallinnas
1925a. Teised valguvad välja. Osa meie omadest lä-
heb v. Karlesiga kunstimuuseumi.

Kella 2. koguvad kõik sõbrad jälle S.R.-ti ühis-
lõunasöögile. Kõik 150 sõbra istub korraga laudr.

Rest söögi aega plahvatab naise pool mida-
gi, suitsupilved keeruvad õhus - meid pildistati.

Naturuse aja pärast lahuvad vennad saalist, et väljas veel end pildistada. Eesti ödesid palutakse laulda. Klatakse tuntud laulu, "Õtkem Jumalale laulda"... millega tagasitulijad vennad ühinevad ja siis mitmes keeles lauldakse loojale kütust. Siis kõneleb Keegi Venemaa hädast, mis sidantlõhestav. Tulge ja aida ke meid - kostuvad hiiüded igalt poolt.

Kell 4 p.l. jätkuvad kõned konverentsi teemile S. Gildis, Noorusühing - Kool praktilises elus. Soovin seletab omapärase elarusega, et CE ühing on tööKool. K. L. Marley kirjeldab CE tööd Eestis, ühtlasi räägib noorusühingute hüvedest ja häda-ohutusest. Kui puudub pihta tõsidus, siis on 11. 11. väga rahjulikuud. Poola tegevuset teeb ülevaate pastor Otto. Neil on samuti igasastased konverentsid, publikurõused j. e. Viimasel ajal tulla noori hul-gana ümberpöörumisele. 10 a. olla tütarlaste gümnaa-siumi õpilased palunud noorsooliikumiste pärast ja niida on see tulnud. Rõõmustab teade ja esku-ju meie õpilastele. Peale selle räägitakse nel Soo-me, Leedu ja Läti tööaladest.

Tunnilise raheaja järgi vümanne koosolek seal-samas. Jumalaga jätmise sõna on kõigil välja-maa esitajatel. Paremaid südamlikumaid soov- ja õhutusid hüütakse rahva sekka. On tunne, kui ilmurs Issand enne, kui uuesti sida rahvast teritada

võin. ja nii paljud hurrkursid siis, see täidab südame
kurvusega, teeb lohutamise valusaks.

Aeg hiline. Viimast Rorda laulab Eesti noor, siis sam-
mutakse saalist ja rutatakse rongile. Saatma tulevad mõ-
ned õed ja vennad.

Möödusid pühad, möödus õpeaeg. Nüüd elu - saadud
teooriid tõestama. Hlati on elu juttus kõige sügavamad jäl-
jed jätnud. Nii ka siin. Vähemalt mulle väärtisid väike-
sed sündmused tagassõidul unustamata tõesid. Nüüd ai-
man veidi, mis tähendab minna alla inimeste hulka.

Kokkuvõttes oli läti maal mõndagi head, kuid valus
ja harjumata tundus formaalne Rülq, too õigus külma.
Veel rohkem nõoris hinge Eelaste omavahelise leppima-
tus.

Ruigi ühendustunne - aliant meel - Eestis väike-
ne mel, on lootust, et ta võrsub. Sellers noored, eestkätt,
käed külge!

Leida Hammer.

Kroonikat ja teateid.

Ruu algas jällegi liikmete omavahelise koosolekuga.
Seesord ei muutunud see küllalt südamlikuks,
kuid igatahes õppida võisime sealt mõndagi.

S. III. pühitusid juniorid oma 2. aastapäeva külas-
tama oli palutud terve lastetoimkond. Junioride oma
ettekandest selgus tõsine soov astuda kitsast rada.

Teelauas püüdsid vanemad juttu vestes läheneda neile, o
mõista tubrikus neile rohkem abiks olla — 4 —

Muusikatme juhatus pidas oma viimast koosoleku
23. märtsil. Sel korral oli jällegi mitu liikmete vastuvõtu
mahakustutamise. Teiseks punktiks oli eeldusena muut
se küsimus. Oli mõned poolt tõusnud mõte laiendada lau
lukoori liikmete vastuvõtu väljastpoolt ühingut mitte ainult
ruude indiviidide peale. Ent juhatus ei leidnud selle muu
gi soovitavaks arvesse võttes toimeanna eesmärgi: muu
ka abil Sumala Rütmine ja hingedepäästmine.

Peale selle otsustati abilauluharjutused pidada (peale
lõulauluharjutuse, kaks korda kuus: 1) naishääled — ka
esimesel ja kolmandal esmaspäeval (aprillis olus 6. ja
8. 6. Polumenthali pool õhtu kell 7.; 2) meishääled — aeg
kokkuleppise järel v. O. Lusmanni pool.

Vanade noodikaaste asemele, Rubri enam palju ei saa
laule juurde kleepida, tellitakse 16 uut noodikaast.

Lähikäikimiste all puudutakse praegust olukorda lau
lukooris, mis suuguin hülgas pole: hiljaks jäämine a
liig harilikus nähtuses jänd, osavõt loid; elarus pu
dub. Jah, palveid, palju palveid vajab iga ühingu lii
me poolt laulukoor et ta suudaks koolide ja koolitoo
tööst olla sumalat.

Ritsetoime. Oma viimasele koosolekul võttis ette val
mised. Oma soovil loetakse toimikoma juhi 6. Aaga
asemele valiti (ühelhäälselt) õ Marta Bataškoy, senine too
juhi abi ja tema asemel v. Politum. Ünnustust tööle!

Lähemas tulevikus on oodata „Noorte ~~ühingu~~“ muusika
lisi kaasandeid. Esimeses järjekorras ilmuvad O. L
manni komponitud riisid P. Sinki luuletustele
„Kevad hinges“ ja „Õunapu“ Sigavuste helide
mida rististi saavad ainult aastatellijad. So
res seal ei ole see tehku seda küemini, et mitte ka
hilja poleks. —

Praegu on v. ~~komponiit~~ valmimas veel üks helid
kevadisest meelolust. Edu Issandale!

Möödunud kuu on olnud üks tähtsaim õppinoorile.
Kaua on elanud meis igatsus kuulutada jällegi kaas-
õpilasile elavat Kristust. Et see kõigil südamele seisis, näi-
tab asjaku, et kutsekasandidele levitati ootamata uut,
ei jatkunudki küllalt kõigile. Kuid paljud meist vaid
välised ettevalmistused, palju paluti koosoleku eest,
sest tahtsime seista Talle kepitava vere varjus ja võita.
Tulime kokku palvekoosolekule. Mäletame veel kõik lau-
päeva õhtut 21. märtsil, mil suuremaid õnnistusi toa-
tisime maistat.

Pühapäeval 22. märtsil oli oodatud päev. Kogunes õpi-
lasi, üks võinud neid rohkemgi olla, kuid rõõmusta-
sime nendeigi tulekust. Otsekohesid õnnistusi meie ei näi-
nud, süüski ootame neid veel, sest Issand ei liikra oma
laste igatsevaid palveid tagasi. — y —

Tallinna usklikkude õppiväe noorte aliantsi kursusest.
Pisitasa tähtsaks ellu mõte ühineolu, et koos õppides, ka
koos liia lahinguid. Siis on. Tulid kokku võimadajad
igast usklikkonnast. Juhiti mõelda saata üht kur-
sust. Asutiigi otse selles sihis tööle. Määrati kindlaks
aeg 16. apr. - 19. apr. s. a. Need oleksid päevad, kus
õpilased koolitööst vabad võiksid ammutada tarkust
õigest allikast. Õps. 1-7. Vanemad usklikud on lahkes-
ti lubanud meid rõõmustada neil päevil referaati-
dega. Kui sisaldaks iga päev umbes ühe teadmuskü-
ühe publiku ja ühe pühitusliku referaadi. Koosole-
kute aeg on homm. k. 1/29 - 1/22. ja p. l. k. 4-6;
koht - Allika №5. Osavõtt ei ole kuldagi püütud nime-
ga „õpilane“, kes sidemisel on seotud õpilaskonna-
ga, seda ei julgeta meie milloigi emaldada.

Õhisel jõul tahaksime siis ka hüüda Vägevaima
soni maailma. Sellaks on pühapäeval 19. apr. kutse-
koosolek. Seal laulaks ühisõpilaskoor v. R. Kaups'i
juhatusel. Osa võtta palutakse kõigi õpilasi. Kes aga
mingisugusel põhjusel kaasa ei saa laulda, ära
unustagu paluda Issa nende laulude pärast. Iga
üksik võib kaasa aidata sellaks, et need laulud süd-
mest tuleksid ja südamesse lähaksid. Terve selle koos-

oleku, misama ka kursuse õnnistus oleb igast ühest osavõtjast. Tähet kaotas hommiku vara kõni ülad maa pealt ära, mis Jeehova töid püüdsid segada. Laul 101:5. Tal oli ainult viit kuis au. froni le läves. Oleb meegi samased sõdijad!

Kuid meigi vajab lähemoid teatcid, või leial millesse niiga, on ju see osimere samane katse, ja tahab nõu anda, seda olen alati valmis heel meel kuulama.

Leida Hakkma

Järgmine lauluharjutus on reedel 17. 10. kell 1/2 pöhtul. Peakoh loengut helikal 5. õpilaskoosole!

Töö, mis nõuab ni mõnigi kord enesestõlgamist, on säikespäeviti-töö. On jälle lähemas viikeld, mil tahaja ne rõõmustada abituid, kuid sues on viija raha, mida tahavad korjata toimre. Liikumel väikeste viikudega.

Püha säiviti käiaese ühes mõningate lauluõori launega. Naiged vaatamas, neid lauluga rõõmustamas.

Läheneb kvade ja silica ühes ka "lillesäev". Kellel sühta mel see töö, tahtmine midugi annitada võit rõõmustada lilli, et nad õitsel puhkersid 1. maiks

12. märtsil oli säikesp. töre. ka teõhte, mis viija soo et ja südam õhtet mõõdus.

Reedel 3. 10. Naigand. ^{üh. Raab} misjoni koosolek. Pühapäev 5.	
juh. Pitkjaan.	Vangidemisjoni õht. 25.
Suvel 10. " Evang. kuulutus koosolek. 14. p. Kell 6.	
juh. Laar.	" Kutsekoosolek 25.
" 17. " Rannak õiimsi.	" " Lükmete omavaheline 26
" 17. " Tänu õhver 3. Moos. 3.	" " " "
" 24. " Kuningas kassa 24ja 14-16	Püh. 19. S. R. perekonnakoõhtu.
juh. Raab.	Rava 31. õppiva noors. k.
	" 26 Pühitsusk. kell 6. homm. aastapäev. 10. 3.

Toisipäevased piiblitunnid jäävad ära.

" 21. 10. juhatus koosolek.

Aastapäeva õtustati pühitseda teelanaga lükmete ja võoras te vahel.

Möödunud pühituskoosolekust võtsid osa 46 t. liget tevitajaid 15 tle. see oleb 38% ja 12,5% tevitajaid. Kuhu jäid 30% õlõsetest?

Tall. Sin. Risti Cõ usklik noorte viijand. Kunsti toimkond

